

การประเมินมูลค่าเชิงบูรณาการของชายหาดจอมเทียน

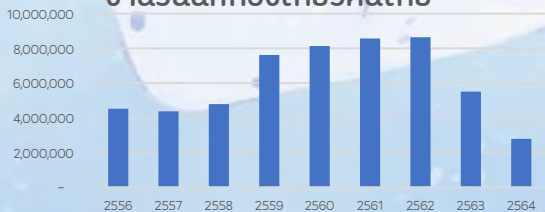

ที่มา

ภาคการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในส่วนสำคัญของประเทศไทย อย่างไรก็ตามจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลงในช่วงที่ผ่านมาหรือเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงนั้น แสควให้เห็นถึงภาคการท่องเที่ยวในจังหวัดอาจไม่ตอบโจทย์ต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวโดยทางจังหวัดชลบุรีได้ดำเนินการโครงการเสริมชายหาดเพื่อฟื้นฟูการท่องเที่ยวและยังลดปัญหาการกัดเซาะของชายหาดชลบุรีอีกด้วย

จำนวนนักท่องเที่ยวคนไทย

วัตถุประสงค์หลักของโครงการวิจัย

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อช่วยในการตัดสินใจเป็นลงทุนในโครงการเสริมทรายป้องกันการกัดเซาะชายหาดจอมเทียน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เมืองพัทยา และความคุ้มค่าของรูปแบบของการดำเนินโครงการ

ขอบเขตการศึกษางานวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ จะทำการศึกษาคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยเท่านั้น และมุ่งศึกษาถึงมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ในโครงการเสริมทรายป้องกันการกัดเซาะชายหาดจอมเทียน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะจ่าย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การรวบรวมข้อมูล
การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง : ผู้ที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไปจำนวน 400 คน
เครื่องมือที่ใช้ : แบบสอบถาม
สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล
ข้อมูลเชิงพรรณนา : การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย
minimum-maximum
ข้อมูลเชิงอนุมาน : การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression)

สรุปผลการศึกษา

ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 34.95 ปี จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 3.77 คน ในด้านการศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ประชาชีพลูกจ้าง /พนักงาน รายได้เฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 34,138.58 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่ร้อยละ 33.0 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 25,001-50,000 บาท

ทัศนคติและความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการเสริมทรายป้องกันการกัดเซาะชายหาดจอมเทียน

81.30 %

เห็นด้วยกับโครงการ ส่วนใหญ่คาดประโยชน์ด้านชื่นชมทัศนียภาพ ที่ 44.70 %

45 %

ไม่ทราบถึงการกัดเซาะและนักท่องเที่ยวที่ลดลง

ความยินดีที่จะจ่ายต่อชายหาด 82 % ยินดีที่จะจ่าย โดยให้เหตุผลใกล้เคียงกันคือ เพื่อประโยชน์ของท่านเอง เพื่อลูกหลานในภายภาคหน้า และเพื่อสังคมโดยส่วนร่วม น้อยที่สุด โดยรูปแบบที่จะจ่ายคือ ค่าเดินทางท่องเที่ยว รองลงมาคือค่าเข้าชม และเหตุผลที่ไม่เต็มใจจะจ่าย คือไม่คิดว่าการจ่ายในรูปแบบของค่าเข้าใช้งานต่อ 1 ครั้งจะแก้ปัญหาได้ และคิดว่าการดูแลรักษาหรือคงสภาพของชายหาดเป็นหน้าที่ของภาครัฐ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระต่างๆ ต่อความเต็มใจจ่าย

พบว่าตัวแปรรายได้ (Income) ตัวแปรการศึกษา (Edu) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเต็มใจจะจ่าย กล่าวคือ หากรายได้และระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้นโอกาสที่นักท่องเที่ยวจะจ่ายเงินเพื่อสมทบเข้าโครงการฯ จะเพิ่มสูงขึ้นด้วยและตัวแปรจำนวนสมาชิกในครัวเรือน (Family) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความเต็มใจจะจ่าย หากจำนวนสมาชิกในครัวเรือนลดลง โอกาสที่นักท่องเที่ยวจะจ่ายเงินเพื่อสมทบเข้าโครงการฯ จะเพิ่มสูงขึ้น

มูลค่าความเต็มใจจะจ่ายของชายหาดจอมเทียนเฉลี่ยเท่ากับ 201.65 บาท/คน และเทียบกับมูลค่าการก่อสร้างในช่วงที่ 1 ของชายหาดจอมเทียน คือ 586,047,000 บาท เมื่อนำมาหารกับจำนวนนักท่องเที่ยวไทย ปี 2564 ถึง คือ 2,784,642 คน จะได้มูลค่าต้นทุนเฉลี่ยต่อคนเท่ากับ 210.46 บาท/คน

$$201.65 \text{ บาท/คน} < 210.46 \text{ บาท/คน}$$

ทำให้เห็นได้ว่ามูลค่า ค่าความเต็มใจจะจ่าย ของชายหาดจอมเทียนมีค่าน้อยกว่ามูลค่าต้นทุนเฉลี่ยต่อคน กล่าวคือ ความต้องการมีชายหาดจอมเทียนเมื่อเทียบกับต้นทุนแล้วนั้นมีน้อยกว่า อย่างไรก็ตามตัวเลขนักท่องเที่ยวไทยในปีต่อไปที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นจากการเปิดประเทศก็จะสามารถลดมูลค่าต้นทุนเฉลี่ยต่อคนได้

ข้อเสนอแนะ

มีข้อจำกัดในด้านงบประมาณและระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา จึงทำให้มีจุดอ่อน ในเรื่องของขนาดกลุ่มตัวอย่างและความหลากหลายของกลุ่มตัวอย่าง